

ПОРУКА ПЕТОГ ОТАХБИНСКОГ КОНГРЕСА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Двадесет и трећи Јануар 2000. год. је показао сву снагу и решеност Српске Радикалне Странке да истраје на остварењу својих програмских циљева.

Конгрес је показао целом свету да смо јачи и чвршћи него икад, да не одступамо од свог националног плана и програма ни под каквим притисцима. Постало је кристално јасно, по ко зна који пут, да смо странка која је најспремнија за решавање конкретних проблема, зашта имамо и планове и програме и кадар способан и спреман да написано спроведе у дело. У том циљу, као што је и др. Шешел истакао, урадили смо и нешто крајње неприродно. Ушли смо, као десна странка-националног опредељења, у коалицију са СПС-ом и ЈУЛ-ом, странкама леве грађанске оријентације. У нормалним условима се то не би никако могло догодити, међутим, ова времена су свакаква, али нормална нису.

Под притисцима такозваних демократских странака спремних да за шаку долара продају све што је вековима било српско и одрекну се свега што је суштина српства, коалиција патриотских снага је била једино решење.

А те исте вајне демократе спремно нас оптужују за све и свашта, па чак и за своје грешке и лоше процене.

Нисмо ли сви чули Вука Обрадовића док је говорио како су се он и (наводно) демократска

опозиција одавно залагали за долазак НАТО трупа на Косово? Није ли Ђинђић дочекао крај агресије јадикујући што бомбардовање није трајало још недељу дана јер би „црвеној банди„ дошао крај? Да ли се тај лажни демократа, макар за тренутак запитао колико би невиних изгинуло у току тих недељу дана? А шта тек рећи за легендарног српског центлмена, Вука Драшковића, који је, из велике господствености своје, пољубио без имало згражавања, руке Медлин Олбрејт, огрезле у крви наше деце, браће и родитеља? Иако је при гласању о Ахтисари-Черномирдиновом плану о окупацији Косова, само наша странка показала неслагање са истим, а остале (па и сам СПО!!!) биле за тај кобни план, ми смо сада, по Драшковићу, главни кривци за страдања Срба и осталог живља на Косову. МИ СМО КРИВИ ЗА

ИЗДАЈУ КОСОВА КОЈУ ЈЕ ЊЕГОВА СТРАНКА ОБАВИЛА, А ОН ЛИЧНО, ПРЕСРЕЂАН, НА СВА ЗВОНА ОБЈАВИО?! Какве ли ироније?!

За њих је садашња власт крива за све, а једино решење проблема је да они дођу на власт. По могућству без избора, јер у резултат истих и нису баш сигурни. То им је главни национални и економски програм јер другог и немају.

Тада би, по њима, држава преко ноћи процветала, можда баш онако како је и ГСП процветао за 4 године њихове владавине градом.

Други део њиховог *великог економског плана* је и помоћ истих и нису баш сигурни. То им је главни национални и економски програм јер другог и немају. Тада би, по њима, држава преко ноћи процветала, можда баш онако како је и ГСП процветао за 4 године њихове владавине градом.

Други део њиховог „великог економског плана„ је и помоћ западних земаља тој „новој демократској Србији„. Питам се само да ли у ту помоћ урачунавају и аваксе, гранате и касетне бомбе, томахавке и осиромашени уранијум којим су током 78 дана, те исте земље, „испомагале борбу за демократију„ у Србији? Све њихове наде уперене у економску помоћ (можда баш онакву какву добијају и Румунија, Македонија, Хрватска и остале америчке експозитуре на Балкану). Међутим, искуство показује да су до сада ту економску помоћ доживљавали као помоћ

њиховим странкама, а не читавом народу. Тако је и оно мало мрвица које су им вајне демократе са запада до сада бациле, нестало са тањира пре расподеле.

Сетите се само велике халабуке око раштимованих аутобуса из Берлина који су ради јачања возног парка ГСП-а послати као „хуманитарна помоћ“, нашем демократски уређеном Београду и њиховој новој локалној власти, 90% тих аутобуса, сада и виђамо на улицама, али не као возила ГСП-а, већ као возила приватних превозника. А у возном парку ГСП-а су се задржала таман колико је било потребно да их камере „независног“, Студиа Б тамо усниме, и затим нетрагом нестану.

А док наше велике демократе настављају своје ходочашће по центрима „светске демократије“, и сусрете са свим „виђенијим“, демократама код којих одлазе по „своје“, мишљење (попут Била Клинтона, Медлин Олдбрајт, Робин Кука, Јошке Фишера и других), ми шемо се вратити коју годину у назад и сетити се „мирољубивих“, демонстрација 9.марта и још „мирољубивијег“, обраћања, видно слуђене Данице Драшковић окупљеним демонстрантима: „Где су Вам пушке? Где су Вам бомбе?!, - Права демократија у СПО режији (Ако не можеш да их победиш, поби их), Да ли су те ствари олако заборављене? Да ли је овај вапај за грађанским ратом превазиђен? Да ли је то оно што желимо својој деци? Не верујем и не желим да верујем. Јер тог дана сам и ја био у гомили под тим балконом и дуго нисам могао да

балконом и дуго нисам могао да се повратим од шока. Исувише је лако слати туђу децу у рат када своју немате. Исувише је лако тражити да други бију ваше битке преко лешева стићи до звезда. Туђе ране њих не боле. Ми на бакону, овчице доле, та варијанта више не вреди, Крвожедни вук ће морати да се напоји на другом извору. Хвала вам што сте ми тог дана отворили очи. Ми, српски радикали, нисмо за изолацију и одбацивање од света које Србија данас преживљава. Међутим, нисмо ни за потчињени однос који свет намеће. Лажне демократе по сваку цену желе улогу потчињених и то нам свакодневно показују.

Насупрот њима, ми не пристајемо на диктате, већ се залажемо за равноправност. Сви смо сведоци како се западне владе односе према Србима а како према Албанцима на Косову које на жалост стење под чизмама војника земаља НАТО алијансе, коликој заштити Срби тамо могу да се надају, какав је њихов однос према Србији...

Да ли при таквим условима можемо говорити о било каквој равноправности? Да ли треба да служимо оне који су нас убијали? Да ли треба на Балкану створити још једну Македонију?! Одрећи се свега да би нам било дозвољено да постанемо слуге, искрено се надам да то није циљ овога народа. Док је нас, српских радикала, то се неће и несме догодити. Ми не призивамо нове ратове, не желимо нова проливања крви јер било их је и превише, али нећемо бити туђе слуге сада нити икада.

Поготову нећемо служити оне који нас већ 10 година изгладњују санкцијама, који нас сатанизују у целом свету, убијају својим бомбама. Чак и њихова „добра

само још једна велика пародија. Од свега тога они имају више користи него ми. Колико нас има новца да лети њиховим авионима? Колико нас, њиховом кривицом, има новца за било шта осим за пуко преживљавање?

Уместо да закопамо ратне секире и уједињени кренемо напред, што је највиши интерес читавог народа, а политичку борбу оставимо за касније, за нека срећнија времена, наше демократе по туђем диктату су кренуле у отворено подривање ове државе и цепање свога народа. Ако ускоро не буду заустављени, поновиће се прича коју сви врло добро знамо, прича о пруту и снопу прућа.

Али, на сву срећу, овај народ се опаметио и научио је да осети ко га јача а ко слаби, ко ради у његовом интересу, а ко га продаје онима који га читаву деценију систематски уништавају.

ПЕТИ ОТАЏБИНСКИ КОНГРЕС СРС је управо то и био, отаџбински. Преко 5.000 патриота на једном месту. Људи чистог образа и још чистијег срца. Једина права снага овога народа која поседује све што је потребно. Част, вољу и поштење и само један циљ пред собом Ђ очување српства и економски напредак читавог народа. После неколико сати проведених у Сава Центру, свако од нас је изашао убеђен да нам долази боље сутра и са дубоком спознајом снаге и воље да се са сваким проблемом ухвати у коштац и реши га једном за свагда. Да коначно овом народу пружи мир и бољи живот који заслужује.

Јер, како наш слоган каже: **СРБИЈА ЈЕ ВЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА**, а у верност српских радикала својој отаџбини нико никада није имао разлога да сумља нити ће!!!

ИНТЕРВИЈУ СА ПРЕДСЕДНИКОМ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ГРОЦКА

Већ дужи период на нашој политичкој сцени се кристалишу два директно супродстављена политичка концепта Патриотски и Послушнички.

На питање да ли имамо снаге да се изборимо са нарастујућим проблемима, као и на многа друга питања, одговор смо потражили од господина

Драгољуба Симоновића, дугогодишњег члана Српске Радикалне Странке и председника општинског одбора те странке у Општини Гроцка.

Какви су ваши утисци са Конгреса и коментар о усвојеној декларацији.

Не знам шта посебно да истакнем о

раду Конгреса, али оно што желим да кажем је да је он само потврдио снагу СРС у свим сегментима. Пут којим треба да иде СРС и декларација која је усвојена на конгресу само потврђује оно што српски народ жели, а то је политички, привредни и свеобухватни развој Србије. Ми смо једина странка која има јасно дефинисан

национални програм и од њега не одустаје.

У вези са тим, поставља се питање како и на који начин Ви желите остварити тај национални програм, тј. да ли је СРС странка та која ће отворити нова жаришта у региону?

Господин Симоновић: Те су тезе нашој странци лажно наметнуте. Наш председник, др. Војислав Шешељ, и сви челници странке никада нису рекли: „Ми ћемо све српске земље вратити само ратом,“ већ да је наше политичко право да се боримо за све српске земље. Српски народ је преварама изгубио део српских земаља још од времена комунизма, па и раније. Наша је патриотска обавеза да нашим покољењима оставимо у наслеђе све оно што је српско. Сада није тренутак јер је наша земља у великим искушењима да брани и одбрани Југославију и Србију од НАТО агресора, који су и после бомбардовања своју агресију наставили на разноразне начине.

Имали смо период кризе 1993. и садашњи. Упоредимо та два периода, изузетно тешка за српски народ.

Господин Симоновић: 1993. је била пропраћена хипер

**Драгољуб Симоновић
Председник ОО СРС Гроцка**

инфлацијом, психолошким траумама, а тај период је био много лакши него данашњи. Садашње време је одраз страшног притиска запада, убачених издајника . . . али влада народног јединства успешно брани интерес нашег народа, политички мир у земљи и економску стабилност . . . а велику улогу у томе има СРС.

Многи критикују рад владе и коалицију СРС, СПС и ЈУЛ-а.

Господин Симоновић: Ако нема критике, нема ни бољег рада.

Међутим, народ неподељено највише очекује од СРС, а на нама је да очекивање и остваримо. Што се тиче коалиције, било какав коментар је излишан. Ја немам шта ту да додам или одузем, али могу само неке сегменте да поновим, јер је наше руководство много пута већ наводило разлоге за њено постојање. Шта ће нам власт ако немамо државу? У том духу ми истрајавамо и стојимо на бранику доста издаја и капитулација. Ми морамо имати руководство дорасло овом тренутку и искушењу. СРС је више пута, готово стално, указивала чему води попуштање западу. Да смо могли, а на жалост нисмо, ми бисмо спречили капитулацију Српских Крајина и Косова.

Са друге стране, многе странке, попут СПО-а, су једва дочекале да дају подршку својим гласањем капитулацији Косова. Међутим, времена се мењају, проћи ће и ови тешки тренуци по наш народ, а ми ћемо српске земље вратити матици Србији, мирним путем и искључиво политичким средствима.

Наставак интервјуа са Господином Симоновићем, у коме ћемо се осврнути на актуелне локалне теме и тренутно стање на политичкој сцени Општине Гроцка, читајте у следећем броју.

РЕДОВНЕ АКТИВНОСТИ ЧЛАНОВА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНKE ГРОЦКА

По редовном плану активисти Општинског одбора Српске радикалне странке Гроцка су кренули као више пута до тада у обилазак и поделу штампе у 10000 примерака и исто толико домаћинства. Са 75 активиста и нашим заставама ишли смо од места до места од куће до куће. Наше прво одредиште је мала али лепа варошица :

БЕГАЉИЦА

Мало али лепо село у које смо већ више пута организовано радили а као и до сада и овога пута су нас мештани лепо дочекали. Уз размену и разговор са мештанима о разноразним проблемима као што су превоз, путна мрежа, канализација, пут

Бегалица Манастир, Пударци, о пољопривредном животу, воћарству и све оно што мучи нашег сељака. Активисти су ишли даље и даље а срдчан и користан разговор са нашим мештанима нас је уверио у природност рада наших активиста.

КАМЕНДОЛ, БРЕСТОВИК

Места су се ређала по плану и програму Општинског Одбора а у контакту са мештанима пажљиво смо бележили све проблеме а у разговорима са истим смо тражили решење за иста. Навикли мештани на чест сусрет са Српским радикалима јер друге странке их не обилазе сем кад су избори у питању. Наш став је другачији са својим народом се мора стално контактирати а ми то чинимо из месеца у месец.

ПУДАРЦИ

Тишину недељног поподнева прекинули су звуци сирена наших аутомобила. Колона је закрчила целу главну улицу са истакнутим нашим заставама. Многе породице су излазиле на улицу да узму штампу и уз шаљиве досетке на тренутну ситуацију и наш рад, уз захвалност на нашу упорност учланили смо 14 чланова. Као исваке недеље у 17 часова састанком је председавао председник МО Жељко Маторчевић. Састанак се одвијао по дневном реду утврђеном за поменуто место.

РЕДОВНА ГОДИШЊА СКУПШТИНА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА ГРОЦКА

Најсветлији моменат у раду сваког општинског одбора је редовна Годишња Скупштина. То је свечани тренутак када се своде рачуни целокупног годишњег рада чињеног и нечињеног, и доприноса који је одбор донео како својим члановима, тако и житељима своје општине у целини. 15.03.2000. је био дан када су радикали Гроцке подвукли црту и проценили своје резултате у току протекле године. У том циљу на једном месту су се нашли челници општинског одбора, 68 делегата које су делегирали месни одбори из свих насеља Општине Гроцка као двестотинак гостију, такође пажљиво, према својим заслугама одабраних. У поднетом извештају о раду СРС ОО Гроцка, председник општинског одбора, господин Симоновић Драгољуб је посебно нагласио да је општински одбор радио у изузетно тешким условима на које сам није имао утицаја, да је општински одбор и целокупно чланство током читавог посматраног периода, па чак и у току 78 дана агресије, био у непрестаном контакту са мештанима и у пуној приправностима да било када и где год је то потребно прискочи у помоћ. Све што је урађено - урађено је искључиво личним средствима, а само захваљујући безрезервној помоћи активиста општински одбор је сада у стању да подигнуте главе погледа у лице сваког свог члана и свих мештана наше општине.

Заиста импозантно делује податак да СРС на овој општини има преко 2400 чланова и макар два пута више симпатизера, а да су у периоду између две Скупштине, и поред агресије и свих осталих отежавајућих околности учлањено 456 нових чланова. У складу са Статутом Странке, међу делегатима Скупштине изабрано је десет делегата који су се посебно истакли својим радом и залагањем како у својим месним одборима, тако и у акцијама самог општинског одбора. Тих 10 делегата су ушли као свежа крв у општински одбор, како би га још више ојачали, његов рад учинили још ефикаснијим, још успешнијим и ојачали његову упорност, умност и залагање за добробит свих житеља ове општине.

По завршетку Скупштине дошли смо до члана Централне Отаџбинске управе и народног посланика Мирослава Драмлића.

Господине Драмлићу какви су ваши први утисци?

Драмлић: Што се тиче даљег рада, смернице су вечерас постављене. Општински одбор је сигурно много јачи него раније тако да ће се задаци још лакше остваривати. Ближе нам се локални и савезни избори, посла ће бити на претек, али нас посао и дужност никада нису плашили. Сигуран сам да мештани већ знају ко је ко и да су спремни да свачији рад процене. Ми смо једини који на овом простору делује мо и можемо донети напредак. Убеђен сам да поверење мештана имамо а главни задатак је да га и сачувамо.

Наш следећи саговорник је господин Предраг Млађеновић, в. д. месног одбора Винча.

Због недостатка простора интервију настављамо у следећем броју.

Оснивач и издавач:
др. Војислав Шешел
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
Заменик гл. и одгов. уредника:
Душан Весић
Издање приредио:
Драгана Илић и Вања
Раденковић
Тех. уређење и прелом :
Татјана Пешут и Миливоје
Миленковић
Штампа:
Графички центар ЕТИКЕТА доо
Болеч тел: 011/80-63-028